

ning, eller hvor det drejer sig om Gæstgiveri, Beværtning eller Værtshushold. I alle disse Tilfælde er det nok saa meget Kvinden, der forstaar at drive Forretningen som Manden. Jeg tror, at naar man vil gaa alt dette igennem, vil man finde, at det i Virkeligheden er et meget begrænset Antal Tilfælde, hvor der overhovedet kan opstaa nogen Tvivl. Og indenfor dette begrænsede Antal Virksomheder ville atter de Tilfælde, hvor det maa siges, at Kvinden, uagtet hun havde været en udmærket Hustru og Moder, alligevel vilde være en meget slet Disponent, yderligere maatte begrænses. Naar man nøjere overvejer Sagen, tror jeg derfor, at der vil være fuld Grund til at indføre Regelen i § 8, navnlig da det jo altid maa gælde, at man maa affatte Lovregler saaledes, at de ere berettigede, sete i Forhold til, hvad der almindeligvis er Tilfældet. Skulde man indrette Lovene saaledes, at det var Undtagelserne, der vare de afgørende, tror jeg, at det vilde være meget vanskeligt at skrive Love. Det er en daarlig Trøst, naar det ærede Medlem henviser Kvinden, naar Manden ikke har tænkt derpaa, eller hans Død er kommen uventet, og hun altsaa ikke har faaet Tilladelsen til at sidde i uskiftet Bo, til Skifteretten. Det maa jo erindres, og det var det ærede Medlem jo ogsaa klar over, at Skifteretten kun kan give Ret til at hensesidde i uskiftet Bo, indtil Børnene have fyldt 18 Aar. Efter den Tid vil jo enhver af Børnene kunne forlange Skifte, endog hvor hele Formuen kun bestaar af et Indbo, der maaske er lidet værd, og hvor det vil være Enken meget vanskeligt, uden at realisere dette Indbo, at skaffe Penge til at udbetale Arvelodderne.

Berthelsen: Jeg ønsker at gøre en Bemærkning i Anledning af den Udtalelse, der fremkom fra det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), idet han tillagde mig den Udtalelse, at jeg skulde have sagt, at Kvinden ikke hidtil var anerkendt som Menneske. Tværtimod, jeg sagde udtrykkelig, at dette Lovforslag beviser jo, at man mere og mere vil gaa i Retning af at faa Kvinderne anerkendte som Mennesker. Samtidig ønsker jeg at gøre endnu en Bemærkning til det ærede Medlem, der mente, at det vilde være alt for risikabelt at overlade Enkerne et Bo til Raadighed, navnlig i Byerne, hvorimod det ærede Medlem mente, at det kunde maaske gaa an paa Landet. Ganske vist er jeg ikke videre kendt med københavnske Forhold, men jeg kender dog

noget til Byforhold; og jeg ved, at der er en Masse Smaahjem, hvor det som Regel er Konen, der administrerer Pengene, særlig naar Manden arbejder for Ugeløn eller Maanedsløn. Som Regel maa man jo sige, at Manden bringer den væsentligste Del af sin Fortjeneste hjem, og det er da paa Konen og hendes Dygtighed, det kommer an. Med den Evne og den Erfaring, hun derved faar, vil hun ogsaa nok kunne være i Stand til at administrere sine Sager efter Mandens Død. De Ulemper, der ville fremkomme ved, at man nu gav Enkerne en Ret som den foreslaaede, ville sikkert blive langt færre end de, der nu fremkomme med den Ret til at sidde i uskiftet Bo, som Manden har. Jeg maa derfor meget anbefale Forslaget, som det nu foreligger.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, der er nedsat angaaende Lovforslaget om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag af P. G. C. Jensen.

Formanden: Jeg skal herefter opgive Dagsordenen for næste Møde, der afholdes paa Fredag den 10de Januar, Kl. 1¹/₂, og Dagsordenen vil da være:

1) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov af 15. Maj 1903 om Ligning af Bidrag til Sognekirker i København.

2) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov for Færøerne om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme hos Husdyrene m. m.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Kørsel med Automobile.

Mødet hævet Kl. 2³⁰.